

10-05-2015 Antonius van Padua

+ Welkom op deze zesde zondag van Pasen. Het is een van die zondagen waarop wij luisteren naar de evangelist Johannes. Op een heel eigen wijze speelt hij in op de verbinding tussen God en zijn schepping. Twee weken geleden lag de nadruk op de band tussen de herder en de schapen, vorige week was er het beeld van de wijnstok en de ranken, volgende week bidt Jezus tot de Vader opdat alle mensen een zijn zoals hij en de Vader een zijn. Vandaag staat het woord 'liefde' in het hart van deze symfonie met al haar variaties. 'Zoals de Vader mij heeft liefgehad zo heb ook ik u liefgehad. Blijf in mijn liefde'. In deze woorden ligt de kern van de boodschap van het evangelie. De eucharistie die wij nu vieren is daar een werkzame uitdrukking van. Zij is een teken van datgene wat ons vandaag wordt toegewenst 'blijf in mijn liefde'. - Waar wij tekortschieten in liefde vragen wij om ontferming.

Heer, ontferm U Gloria

Gebed

God, wij vragen U houd de liefde in ons gaande. Dat wij niet vervallen in zelfzucht en onverschilligheid, Schenk ons de kracht om te doen wat Jezus leert zodat wij elkaar tot liefde, vrede en vreugde zijn.

1 Jo. 4:7-10 Jo. 15:9-17

Overweging

Johannes, de schrijver van de twee teksten die wij zojuist hoorden, is volgens de christelijke traditie de enige apostel die niet de marteldood, maar een natuurlijke dood is gestorven. Hij woonde op het eiland Patmos waar hij geschriften voltooide die voor alle christenen tot op de dag van vandaag van groot belang zijn. Er gaat het hardnekkige verhaal dat hij zich op hoge ouderdom in zijn preken beperkte tot de woorden 'kinderen, hou van elkaar'. Meer was niet nodig, want deze woorden waren voor hem de samenvatting van alles wat hij van Jezus had geleerd en wat hij als evangelist en apostel heel zijn leven door had gegeven aan andere mensen.

Wij weten natuurlijk niet wat de prediking van Johannes heeft uitgewerkt door de eeuwen heen. Liefde en christendom hebben weliswaar met elkaar te maken, maar als je de zoekmachine Google raadpleegt, blijkt de verbinding van liefde en christendom heel veel verschillende resultaten op te roepen. Vaak gaat het over de wijze waarop het christendom

zijn eerste gebod, zijn kernwaarde heeft geschonden in heksenverbrandingen en kruistochten, in het veroordelen van maatschappelijk afwijkende gedragingen, in het bevechten van eigen institutioneel gelijk zonder mededogen.

De kerk en alle christengelovigen mogen worden aangesproken op gebrek aan liefde, want schendingen van de liefde zijn schendingen van de eigen identiteit. Als christenen zijn wij mensen van de liefde. Dat was duidelijk voor sommigen die het leven van de eerste christenen observeerden: 'kijk eens hoe ze elkaar liefhebben'. Gelukkig heeft het christendom naast de schendingen ook een spoor van waarachtige liefde in de geschiedenis achtergelaten. Wat is dat voor een liefde? Waar gaat het over wanneer wij het woord liefde gebruiken?

Johannes zegt: 'de liefde is uit God'. Liefde begint bij ontvangen. De oorsprong van liefde is het krijgen van liefde. Wie zichzelf als kind niet welkom heeft gevoeld, wie geen zorg en toewijding heeft ervaren, zal moeilijk in staat zijn zich te verheugen in de ander. De liefde komt van elders. Je bent zelf niet de oorzaak ervan; zij is uit God en daarom is de liefde iets goddelijks. Dat goddelijke verbindt mensen met elkaar. Daarom zegt Johannes: 'indien God ons zo heeft liefgehad behoren ook wij elkaar lief te hebben'. Liefde is een houding die gevoed wordt door het besef dat wij naar Gods beeld zijn geschapen. Dat beeld is in elk van ons aanwezig. Het maakt ons verwant aan elkaar; het maakt ons tot zussen en broers; wij komen voort uit dezelfde bron.

Liefde is levend wanneer ze in contact staat met deze voedende bron. Dat bedoelt Johannes met 'liefde is uit God'. Wanneer het contact met God helemaal in mijn leven ontbreekt, kan ik in de ander het goddelijke beeld niet ontdekken en dus niet datgene wat ons ten diepste verbindt. Werkelijke liefde komt pas tot stand wanneer mensen openstaan voor de ziel, het beeld van God dat aanwezig is in mijzelf en in mijn naaste. Inderdaad: in mijzelf én in de naaste. Kan iemand de ziel van een ander hoeden als hij niet de eigen ziel hoedt? Kan iemand de ander echt zien wanneer hij blind is voor zichzelf? 'Bemin de ander als jezelf'. Liefde voor God en naastenliefde zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. De bewering God lief te hebben wordt een leugen wanneer een mens zich sluit voor de naaste of hem zelfs haat. Maar liefde voor God en liefde kan ook niet bestaan zonder liefde voor zichzelf.

Houden van God, van jezelf en van de naaste. Deze drie horen bij elkaar. Waar deze drie met elkaar optrekken, ontstaat een bezielde verband.